

že ve spisech nebylo dokladu o doručení platebního rozkazu, že zem. úřad konal proto šetření prostřednictvím pošt. úřadů, které nemělo pozitivního výsledku, takže tu nebylo průkazu o doručení plat. rozkazu a tudíž ani podkladu pro výrok okr. úřadu, že odvolání podáno pozdě. Než i kdyby v této dějové části důvodů bylo možno shledávati odůvodnění pro zamítnutí odvolací námitky ohledně opožděného podání odvolání proti plat. rozkazu, zůstává tu další vada řízení, že úřad výsledky provedeného šetření nesdělil stěžující si obci, aby se o nich vyjádřila, a neprovedl důkazů jí navrhovaných.

Poněvadž nař. rozhodnutí v tomto bodě je podstatně vadné, bylo je už proto zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se otázkou, zda mohla býti právem uznána zúčastněná strana v ukládacím řízení za prekludovanou čili nic, neboť k řešení této otázky bylo by přistoupiti teprve, kdyby bylo jisto, že odvolací stolice byla vůbec oprávněna plat. rozkaz přezkoumávati meritorně.

Č. 11.828.

O b e c n í d á v k y: * Peněžní automaty nepodléhají dávce ze zábav.

(Nález ze dne 5. dubna 1935 č. 13.166/35.)

V ě c: Město M. proti okresnímu úřadu v České Lípě (za zúč. strany Josefa R., Bertu E., Marii W., Antonína Z., Emila B. a Rudolfa St. v M., adv. Dr. Rudolf Freudenberg z Liberce) o dávku ze zábav.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t .

D ů v o d y: Platebními rozkazy starosty města M. z 30. června 1932 byla vyměřena paušální dávka ze zábav pro měsíc červen 1932 z herních peněžních automatů Josefu R., Luise L., Bertě E., Marii W., Rudolfu St., Antonínu Z., Emilu B. a Julii M. Podaná odvolání měst. zastupitelstvo zamítlo.

Dalším odvoláním žal. úřad vyhověl a plat. výměry zrušil s tímto odůvodněním: »Podle § 1 výběrčích pravidel platiti jest dávku ze všech zábav, pořádaných v obci v místnostech nebo na otevřených prostranstvích Předmětem této dávky jsou podle toho jen v obci pořádané zábavy, a to taneční zábavy a produkce a podívané všeho druhu (lidové zábavy a sportovní pořádání atd., § 2 výběrčích pravidel). I když výpočet zmíněného paragrafu jest jen výpočet příkladný, nutno přece míti za to podle definice předmětu této dávky v § 1 výběr. prav. a smyslu výpočtu v § 2 výběr. prav., že nelze považovati používání peněžních herních automatů za zábavu pořádanou v obci, nýbrž za hru odvážnou, zamýšlející zisk. Z tohoto důvodu existují již zvláštní výběrčí pravidla vzorná pro vybírání obecní dávky ze hry v karty, dominové hry atd., a vybírá se již v četných městech dávka z peněžních herních automatů na základě zvláštních výběrčích pravidel. Nelze proto používání peněžních herních automatů na žádný způsob zařaditi pod pojem zábavy podle §§ 1 a 2 zmíněných výběr. prav.«

O stížnostech nss uvážil:

Sázení peněz do herního peněžního automatu je hrou, podobně jako na př. hra v karty, domino, ruleta a pod. Také hra spadá ovšem v širším smyslu pod pojem zábavy. Pravidla o obecní dávce ze zábav, vl. nař. č. 143/1922 Sb., nevymezují přesně pojmu »zábavy« ve svém smyslu, nýbrž v § 2 podávají jenom velmi podrobný výpočet toho, co pod zábavou rozumějí. Avšak právě z tohoto výpočtu dospěl nss k přesvědčení, že pravidla dávková hru o sobě nechtěla subsumovati pod pojem zábavy ve smyslu §§ 1 a 2 prav.

Svědčí tomu především ta okolnost, jistě nápadná a nikoliv náhodná, že pravidla přes neobvykle podrobný výpočet zábav dávce podrobených neuvádějí nejobvyklejší zábavnou hru, t. j. hru v karty; z toho dlužno souditi, že tuto hru jistě — a patrně také jiné hry o sobě — zdaniti nechtěla. Dále padá pro výklad pravidel na váhu okolnost, že uvádějí sice ve svém výpočtu hru v kuželky a na kulečnicku, ale nepodrobují dávce tyto hry o sobě, nýbrž jenom »závody při hře v kuželky a na kulečnicku«, dávající tím jasně najevo, že prostou hru v kuželky a na kulečnicku za zábavu ve svém smyslu nepokládají. Posléze je pro výklad dávkových pravidel, vydaných jako součást vl. nař. č. 143/1922 Sb., významnou okolnost, že vl. nař. č. 15/1928 Sb., které se označuje jako norma měnicí a doplňující vl. nař. č. 143/1922 Sb., nechávajíc v §§ 1 a 2 pravidla o dávce ze zábav beze změny, zavádí jako zvláštní dávku dávku ze hry v karty, v domino, na kulečnicku a v kuželky, dávajíc tím jasně najevo, že tyto hry za zábavy ve smyslu pravidel o dávce ze zábav nepokládá.

Uvedené momenty svědčí tak silně pro závěr, že hry — a tudíž i sázení peněz do herního automatu — o sobě nespádají pod pojem zábavy ve smyslu pravidel o dávce ze zábav, že závěr ten nemůže býti otřesen ani poukazem na ustanovení § 2 bod 2 in f., podle něhož dávce jsou podrobeny házení kroužky a tomboly. Z ustanovení § 2 bod 2 prav. možno dovozovati jen tolik, že dávce ze zábav podléhají jednak hry, které mají zároveň povahu »produkce nebo podívané«, a dále hry ve výpočtu tom výslovně uvedené, jako právě házení kroužky a tomboly. Poněvadž sázení do herních peněžních automatů ani není »produkcí nebo podívanou«, ani v § 2 bod 2 prav. není výslovně uvedeno, nelze je uznati za podrobené dávce ze zábav.

Č. 11.829.

O b e c n í d á v k y: Podléhá dávce z přepychových bytů místnost, používaná živnostníkem k přijímání zákazníků a vyřizování korespondence, třebas jí k tomuto účelu není nezbytně třeba?

(Nález ze dne 5. dubna 1935 č. 13.955/35.)

V ě c: Karel P. v P. proti okresnímu úřadu v Přerově o obecní dávku z přepychových bytů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.